

FULD TALE

Arrangement:	Temamøde i Udvalget for Landdistrikter og Øer (ULØ)	8. maj 2016
Åbent eller lukket:	Lukket	
Dato og klokkeslæt:	Torsdag d. 18. marts kl. 12.00	
Sted:	Christiansborg, mødelokale 2-080	
Taletid:	Ca. 10 minutter	
Forv. Antal deltagere:	Udvalgsmedlemmerne	
Evt. andre forhold ministeren bør være opmærksom på:		
Kontaktperson:		

Jeg vil gerne sige tak til udvalget for indbydelsen til at deltage i denne drøftelse om landdistrikternes forhold og udvikling på kulturområdet.

Kulturen skal være tilgængelig og udvikles over hele landet; det må under ingen omstændigheder ende med, at den kulturelle sektor er noget, vi kun finder i de store byer.

Nogle gange står kulturen langt nede på dagsordenen, når der bliver diskuteret politik. Men som jeg plejer at

sige: Når kulturen er nederst i hierarkiet, så er det fordi, den er grundlaget for resten.

For uden det kulturelle fællesskab, så forsvinder også den politiske dialog.

Mange steder i den vestlige verden oplever vi, at den politiske debat bliver forgiftet af en massiv mistillid.

Og når man ser nærmere på den mistillid, så er det i høj grad en mistillid mellem dem, der føler sig forbundet

med, hvad man kunne kalde de kulturproducerende lag – og på den anden side dem, der føler, at de ingen forbindelse har til kulturlivet.

Det bliver i høj grad også en mistillid mellem land og by.

Den debat har vi også i Danmark, men endnu oplever jeg ikke, at vi er der, hvor folk ikke kan tale sammen.

Vi har heldigvis i Danmark været gode til at skabe et samfund, hvor alle føler, at kulturen repræsenterer dem, og hvor man i alle egne af Danmark kan føle, at man spiller ind til - og er med til at skabe kultur.

Den tradition for, at alle har mulighed for at deltage i kulturen, må vi ikke give slip på.

Det er klart, at for at fastholde en levende kultur i Danmark, så har vi også brug for nogle kulturinstitutioner som Det Kongelige Teater,

Nationalmuseet og Det Kgl. Bibliotek, der naturligt har deres hovedsæde i en større by.

Men for at fastholde en levende kultur i et lille land som Danmark, så skal alle borgere også føle sig inviteret til at opleve og skabe kultur. Alle talenter skal have en chance. Og vi skal tage alle dele af Danmark alvorligt, også i fremtidens kultur.

Jeg vil gerne som oplæg til vores videre snak nævne tre pointer, som jeg synes er afgørende, hvis vi skal have det til at ske.

For det første skal vi skærpe vores bevidsthed om alt det, vores land og vores historie rummer. Derfor lægger jeg så stor vægt på ideen om, at børn i grundskolen skal rundt i landet og opleve, hvad det er for en historie og et kulturelt fællesskab, de er en del af.

Københavnske børn skal en tur til Sønderjylland og Vestjylland. Og børn fra Vestjylland skal en tur til København.

Jeg vil prøve at etablere en ordning, der kan hjælpe sådanne ture på vej.

For det andet skal vi have opløst nogle stivheder i vores støttesystemer. F.eks. arbejder jeg på en reform af støttesystemet på museumsområdet, så man i højere grad bliver belønnet for de resultater, man skaber.

Det handler ikke om, at systemet bevidst skal designes sådan, at museerne uden for de store byer skal have mest – selvom jeg godt kunne se for mig, at museer i landområderne skulle have en lille bonus.

Men i øjeblikket er størrelsen på de enkelte statsstøttede museers tilskud nærmest rent historisk fastsat. Jeg tror på, at det ville betyde rigtig meget at løsne den automatik om, så der er en belønning for at gøre en indsats.

Jeg har bestemt ikke noget ønske om at hive tæppet væk under museer, der gør det rigtig godt. Men det er vigtigt, at alle har en chance, også selv om man ikke har adresse i en storby.

For det tredje skal vi have aktiveret alle ressourcer. Jeg ser en rigtig stor vilje til at bruge både lokale penge og lokale kræfter i form af frivillig indsats, når jeg er rundt i landet.

Der er en stor ressource i den stolthed, man i de lidt mindre samfund føler ved det lokale kulturliv. Der er en mærkbar sammenhæng mellem indsats og resultat, som er rigtig sund og skaber noget godt.

Det skal vi bakke op om ved at sikre, at støttesystemerne også bakker op. Staten skal også være parat til at give noget ekstra, der hvor der gøres en ekstra indsats.

Jeg kunne f.eks. godt se for mig, at den frivillige indsats, som man kan hente i lokalsamfundet, også bliver en parameter i det nye museumsstøttesystem.

[Konklusion]

Grundlæggende tror jeg ikke på, at det er gavnligt, at staten kommanderer rundt med kulturellevet.

Jeg tror langt mere på, at vi fra statens side skal understøtte de positive kulturelle kræfter, man finder overalt i landet. Vi skal sætte borgerne og deres ønsker og ressourcer i centrum.

Vi skal have modet til at omfordele statens støtte, så den bakker op om den lokale indsats, i stedet for at støtten styres af, hvordan det altid har været.

Hvis vi gør det, så skal kulturen nok blomstre over hele Danmark. Der er ikke behov for staten som formynder eller overdommer. Vi skal understøtte, ikke overstyre.

[Afsluttende historie]

Jeg kan ikke lade være med at slutte med en lille historie fra min hjemby, Horsens.

Der har jeg boet hele mit liv. Da jeg var barn, så var det en slidt, gammel industriby, hvor kulturudbuddet bestemt ikke var noget at skrive hjem om.

Så fik vi en teaterdirektør, der virkelig var en ildsjæl, som sammen med kommunen fik ting til at ske.

Og lige pludselig så skete der noget på kulturområdet i Horsens, som i dag er en levende kulturby. Det er dejligt, når man bor der, og holder af kulturen.

Det har også den betydning, at Horsens i dag er en by, man flytter til. Det er en by, hvor turisterne kommer forbi. Det kulturelle initiativ har haft afgørende betydning for Horsens som by.

Den slags kan man ikke sidde inde i Kulturministeriet eller her på Christiansborg og beordre. Det må komme fra lokalsamfundet selv.

Men vi kan være klar til at sørge for, at det initiativ får medvind i stedet for modvind. Det ser jeg som min opgave.

Og jeg håber, at jeg i forhold til f.eks. museumstilskuddene også vil møde opbakning fra partierne.

Også når vi snakker om de svære ting. For der kommer nu engang ikke bare flere penge dumpende, så det kommer også til at betyde, at der bliver omfordelt nogen penge.

Hvis ikke vi har modet til det, så sker der ingenting.
Tak for ordet!

